

אשכול ירושה ושטרות

פקודת השטרות [נוסח חדש]

פקודת השטרות [נוסח חדש]¹

פרק ראשון: מבוא

הגדרות

1. בפקודה זו -
"בנקאיי"² - לרבות חבר בני אדם, מואגד ושאינו מואגד, העוסק בעסקי בנק;
"הוצאה" - מסירה ראשונה של שטר או של שטר חוב, כשהם שלמים בצורתם, לאדם הנוטל אותם בתור אוחז;
"הסב" - היסב מוגמר במסירה;
"המוכז" - אדם המחזיק בשטר או בשטר-חוב שהם בני פרעון למוכז;
"אוחז" - מי שהוא הנפרע או הנסב של שטר או של שטר-חוב ומחזיק בו, או מי שהוא המוכז;
"מסירה" - העברת החזקה מאדם לאדם, בין החזקה למעשה ובין החזקה להלכה;
"ערך" - תמורה בת-ערך;
"פושט רגל" - לרבות אדם שרכושו הוקנה לנאמן, או לנמחה לפי דין בר-תוקף אותה שעה בעניני פשיטת-רגל;
"קיבול" - קיבול מוגמר במסירה או בהודעה;
"שטר" - שטר חליפין, לרבות שיק;
"תובענה" - לרבות תביעה שכנגד וקיצוץ.
2. פקודה זו תתפרש בסימוכין לדיני אנגליה בענין שטרי חליפין, שיקים ושטרי-חוב, חוץ מדינים שאינם מתיישבים עם הוראות הפקודה, ובמידה שאינם מתיישבים.
הוראה כללית בפרשנות

פרק שני: שטרי חליפין סימן א': הצורה והפירוש

3. (א) שטר-חליפין הוא פקודה ללא תנאי ערוכה בכתב מאת אדם אל חברו, חתומה בידי נותנה, בה נדרש האדם שאליו ערוכה הפקודה לשלם לאדם פלוני או לפקודתו, או למוכז, סכום מסויים בכסף, עם דרישה או בזמן עתיד קבוע או ניתן לקביעה.
(ב) מסמך שלא נתקיימו בו תנאים אלה, או שיש בו פקודה לעשות מעשה בנוסף על פרעון כסף, איננו שטר-חליפין.
(ג) פקודה לפרוע מתוך קרן מיוחדת אינה פקודה ללא תנאי כמשמעותה בסעיף זה; אבל פקודה לפרוע שאין בה סייג אלא שיש בצדה נקיבת קרן מיוחדת שממנה יחזור ויפרע הנמשך, או נקיבת חשבון מיוחד שלחובתו ייקף הסכום, או הודעה בדבר העיסקה המשמשת עילה לשטר - היא פקודה ללא תנאי.
(ד) על שלוש אלה אין השטר נפסל:
(1) על שאין בו תאריך עריכתו;
(2) על שאינו מפרש הערך שניתן בעדו או שאינו מפרש שניתן בעדו ערך כלשהו;
(3) על שאינו מפרש את מקום המשיכה או את מקום הפרעון;

התאריך, המקום והערך

1. דמ"י 2, התשי"ז, עמ' 2 (התשכ"ד 2);
הפקודה המקורית פורסמה: חא"י, כרך א', עמ' (ע) 51, (א) 56;
ותוקנה: ע"ד 1406, 1945, תוס' 1, עמ' (ע) 45, (א) 59;
תיקונים לנוסח החדש: ס"ח 251, התשי"ח (6.4.1958), עמ' 114;
ס"ח 413, התשכ"ד (9.1.1964), עמ' 40;
ס"ח 682, התשל"ג (15.2.1973), עמ' 63 (תחילת תוקף - 1.4.1973);
(הוראות התיקון יחולו על שטר שזמן פרעונו חל אחרי 1.4.73 גם אם נמשך או נעשה לפני כן);
ס"ח 960, התש"ם (8.2.1980), עמ' 64.
2. עפ"י סעיף 83 לחוק בנק ישראל, התש"ע-2010, לענין פקודת השטרות דינו של בנק ישראל כדין בנקאי.

אלא שלעולם באין מקום פרעונו של השטר נקוב במפורש, יראו כמקום פרעונו את המקום שניקב כמקום עסקו של הנמשך, או כמקום מגוריו.

4. (א) השטר יכול להיות משוך בר-פרעון למושך או לפקודתו, או לנמשך או לפקודתו.
(ב) מקום שמושך השטר הוא גם הנמשך, או מקום שהנמשך הוא אדם בדוי או אדם חסר-כושר להתקשר בחוזה, הברירה בידי האוחז לנהוג במסמך דרך שטר-חליפין או דרך שטר-חוב.
- הדין בשצדדים שונים בשטר חד הם הדין כשהמושך והנמשך חד הם או פירמה אחת הם
5. (א) הנמשך צריך להיות נקוב בשטר בבהירות סבירה, אם בשמו ואם בדרך אחרת.
(ב) השטר יכול להיות ערוך אל שני נמשכים או יותר, בין שהם שותפים ובין אם לאו, אבל פקודה ערוכה לשני נמשכים לחלופין, או לשני נמשכים או יותר בזה אחר זה - אינה שטר חליפין.
- ערוך אל הנמשך
6. (א) שטר שאיננו בר-פרעון למוכ"ז צריך שהנפרע יהא נקוב בו בבהירות סבירה, אם בשמו ואם בדרך אחרת.
(ב) השטר יכול להיות עשוי בר-פרעון לשני נפרעים או יותר יחדיו, ויכול שיהא עשוי בר-פרעון לחלופין לאחד משני נפרעים או לאחדים מתוך מספר נפרעים; כן יכול שיהא עשוי בר-פרעון לנושא משרה אותה שעה.
(ג) מקום שהנפרע הוא אדם בדוי או אדם שאינו קיים, מותר לנהוג בשטר כאילו הוא בר-פרעון למוכ"ז.
- דרושה בהירות בענין הנפרע נפרע הלוחץ עו נושא משרה
7. (א) שטר שיש בו מלים האוסרות העברתו, או המורות על כוונה שהשטר לא יהיה עביר, השטר כשר בין הצדדים שבו לבין עצמם, אך אין הוא סחיר.
(ב) שטר סחיר יכול שיהא בר-פרעון בין לפקודה ובין למוכ"ז.
(ג) שטר בר-פרעון למוכ"ז הוא שטר שנאמר בו כך, או שטר שההיסב היחיד או האחרון שעליו, הוא היסב על החלק.
(ד) שטר בר-פרעון לפקודה הוא שטר שנאמר בו כך, או שנאמר בו שהוא בר-פרעון לאדם מיוחד ואין בו מלים האוסרות העברתו או המורות על כוונה שלא יהא עביר.
(ה) שטר שנאמר בו, בין מלכתחילה ובין בהיסב, שהוא בר-פרעון לפקודת אדם פלוני, ולא לו או לפקודתו הריהו אף על פי כן בר-פרעון לו או לפקודתו, והברירה בידי אותו אדם.
- אילו שטרות סחירים בר-פרעון למוכ"ז בר-פרעון לפקודה
8. (א) הסכום שיש לפרעו על פי השטר הוא סכום מסויים, כמשמעותו בפקודה זו, אפילו פרעונו נדרש -
(1) עם ריבית;
(2) לשיעורין מפורשים;
(3) לשיעורין מפורשים ובתוספת הוראה שאם לא ייפרע שיעור אחד יחול זמן פרעונו של הסכום כולו;
(4) לפי שער חליפין נקוב, או לפי שער חליפין שיש לבררו בדרך שהורה עליה השטר.
(ב) מקום שהסכום שיש לפרעו נאמר גם במלים וגם בספרות, והן מכחישות זו את זו, הסכום שהמלים מורות עליו הוא הסכום שיש לפרעו.
(ג) מקום שהסכום שיש לפרעו נאמר במלים פעמים אחדות, או שאינו נאמר במלים אך נאמר בספרות פעמים אחדות, והן מכחישות זו את זו, הסכום הפחות הוא הסכום שיש לפרעו.
(ד) מקום שנאמר בשטר שיש לפרעו בריבית, תחילת זמנה של הריבית היא מתאריך השטר, ואם אין בו תאריך - מיום שהוצא; והוא כשאינו בשטר הוראה אחרת.
- הסכום שיש לפרעו חישוב הריבית

9. (א) וזה שטר בר-פרעון עם דרישה:
(1) שטר שנאמר בו שיש לפרעו עם דרישה או עם ראייה או עם הצגה;
(2) שטר שלא נאמר בו שום זמן לפרעון.
(ב) שטר שקובל, או שהוסב, לאחר שעבר זמנו, יראוהו לגבי הקבל שכך קיבלו עליו או לגבי מסב שכך הסב אותו, כשטר בר-פרעון עם דרישה.
10. (א) שטר בר-פרעון בזמן עתיד הניתן לקביעה, כמשמעותו בפקודה זו, הוא שטר שנאמר בו שיש לפרעו -
(1) כתום תקופה קבועה לאחר תאריכו או לאחר ראייה;
(2) כשאיירע מאורע פלוני ואירועו ודאי אף שאין זמנו ודאי, או כתום תקופה קבועה לאחר מאורע כאמור.
(ב) מסמך שנאמר בו שיש לפרעו כשאיירע דבר שאירועו ספק - איננו שטר, ואין אירועו של אותו דבר מתקן את הפגם.
11. שטר שנאמר בו שיש לפרעו בתום תקופה קבועה לאחר תאריכו והוצא בלא תאריך, או שטר שנאמר בו שיש לפרעו בתום תקופה קבועה לאחר ראייה וקובל בלא תאריך, רשאי כל אוחז לרשום בו את התאריך הנכון של ההוצאה או של הקיבול והשטר יהיה בר-פרעון בהתאם לכך; מקום שהאוחז רשם בתום לב ובטעות תאריך לא נכון, וכן בכל מקרה שרשום בשטר תאריך לא נכון והשטר מגיע אחרי כן לאוחז כשורה, לא יהא השטר בטל על שום כך, אלא כוחו יפה והוא בר-פרעון כאילו היה התאריך הרשום בו התאריך הנכון.
12. (א) תאריך שעל גבי שטר, קיבול או היסב, רואים אותו כתאריך הנכון של המשיכה או של הקיבול או של ההיסב, הכל לפי הענין, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר, אולם מקום שהוגש שטר בהליכי פשיטת רגל כראייה לחובו של נושה עותר, יש לקיים את תאריך השטר בראיה.
(ב) אין השטר פסול מחמת זו בלבד, שתאריכו מוקדם או מאוחר.
13. (א) שטר שזמן פרעונו חל, ככתבו, ביום שאינו יום עסקים, יראוהו חל ובר-פרעון ביום העסקים הראשון שלאחריו.
(ב) שטר שזמן פרעונו כתום תקופה קבועה לאחר תאריכו, לאחר ראייה, או לאחר שאירע מאורע פלוני, אין מביאים במנין, לגבי קביעת זמן הפרעון את היום שממנו צריכה להתחיל התקופה ומביאים במנין את יום הפרעון.
(ג) שטר שזמן פרעונו הוא כתום תקופה קבועה לאחר ראייה, תחילתה של התקופה היא: בשטר שקובל - מיום הקיבול, ובשטר שהודיעו על חילולו במיאון או באי-מסירה - מיום שניתנה ההודעה.
(ד) המונח "חודש" בשטר פירושו לפי הלוח הגריגוריאני אם אין בשטר הגדרה אחרת.
(ה) על זמן הפרעון כפי שהוא קבוע בשטר אין מוסיפים ארכת חסד.
14. מושך השטר וכל מסב יכול לרשום בו שמו של אדם שאליו יוכל האוחז לפנות בשעת-הדחק, היינו בשעה שהשטר יחולל במיאון או באי-פרעון; אדם כאמור נקרא נדרש-בשעת-הדחק; הברירה בידי האוחז לפנות אל הנדרש-בשעת-הדחק או לא, כפי שנראה לו.
15. (א) מושך השטר וכל מסב יכול לרשום בו תניה מפורשת -
(1) השוללת או המגבילה את חבותו הוא כלפי האוחז;
(2) המוותרת על חובותיו של האוחז כלפיו, כולן או מקצתן.

(ב) שום דבר האמור בסעיף זה לא ימנע מושך שטר וכל מסב מלרשום בתעודה נפרדת כל תניה שבידו לרשום בשטר לפי סעיף קטן (א).

16. (א) קיבול שטר פירושו גילוי דעתו של הנמשך על הסכמתו לפקודת המושך.
(ב) הקיבול פסול אם לא נתמלאו בו תנאים אלה:
(1) צריך שיהא כתוב בשטר וחתום בידי הנמשך; חתימתו בלבד על פני השטר, בלא תוספת מלים, מספקת;
(2) אסור שייאמר בו, שהנמשך יקיים את הבטחתו שלא בפרעון כסף.
17. (א) השטר יכול שיהא מקובל -
(1) לפני שנחתם בידי המושך או כשאינו שלם מבחינה אחרת;
(2) לאחר שעבר זמנו, או לאחר שחולל בתחילה בסירוב לקבלו או באי-פרעון.
(ב) שטר בר-פרעון לאחר ראייה שחולל במיאון ולאחר מכן חזר הנמשך וקיבלו עליו, זכאי האוחז, באין הסכם אחר, לקיבול מן התאריך שבו הוצג השטר לראשונה לפני הנמשך לשם קיבול.
18. (א) הקיבול יכול שיהא כללי או מסוייג.
(ב) קיבול כללי מסכים בלא סייג לפקודת המושך; קיבול מסוייג במלים מפורשות משנה כוחו של השטר מכפי שנמשך.
(ג) ביחוד מסוייג הקיבול כשהוא -
(1) על תנאי, היינו תולה פרעונו על ידי הקבל בקיום תנאי שנאמר בקיבול;
(2) חלקי, היינו קיבול לפרוע רק חלק מן הסכום שבשטר;
(3) מאוחר, היינו קיבול לפרוע במקום מיוחד פלוני בלבד; אם לא נאמר בו בפירוש שיש לפרוע את השטר באותו מקום בלבד ולא במקום אחר, יהיה הקיבול האמור קיבול כללי;
(4) מסוייג מבחינת הזמן;
(5) של אחד הנמשכים או של אחדים מהם, אך לא של כולם.
19. (א) היה השטר חסר פרט מהותי, האדם המחזיק בו יש לו רשות לכאורה להשלים את החסר ככל שנראה לו.
(ב) מסמך כאמור שהושלם תוך זמן סביר ובדיוק לפי ההרשאה שניתנה, יהא אכיף על כל אדם שנעשה צד לו לפני ההשלמה; זמן סביר, לענין זה, הוא שאלה שבעובדה; ואולם אם סיחרו את המסמך לאחר השלמתו לאוחז כשורה, יהא השטר בידו כשר ובר-פעל לכל דבר, והוא יכול לאכוף אותו כאילו הושלם בתוך זמן סביר ובדיוק לפי ההרשאה שניתנה.
20. (א) כל התקשרות על פי שטר, בין של המושך, בין של הקבל ובין של מסב, אינה שלמה ואפשר לחזור ממנה כל עוד לא נמסר המסמך על מנת לעשותה בת-פעל; ואולם מקום שקיבול כתוב בשטר, והנמשך הודיע לאדם הזכאי לשטר, או בהתאם להוראותיו, שקיבל עליו את השטר - הקיבול נעשה שלם ואין לחזור ממנו.
(ב) בין צדדים סמוכים לבין עצמם, ולגבי כל צד מרוחק שאיננו אוחז כשורה:
(1) המסירה היא בת-פעל אם נעשתה בידי הצד המושך, או המקבל עליו או המסב, או בהרשאתם, הכל לפי הענין;
(2) מותר להוכיח שהמסירה היתה על תנאי או למטרה מיוחדת בלבד ולא לשם העברת הקנין בשטר;

אבל שטר שהוא בידי אוחזי כשורה, חזקה חלוטה היא שהיתה מסירה כשרה על ידי כל הצדדים שקדמו לו, כדי להחייבם כלפיו.

זקקה במסירה (ג) שטר שיצא מהחזקתו של צד שחתם עליו בתור מושך, או קבל או מסב, חזקה שנמסר חזקה במסירה על ידיו מסירה כשרה וללא תנאי, כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר.

סימן ב': כשרם ורשותם של הצדדים

21. (א) הפושר לחוב כצד לשטר - כמוהו ככושר להתקשר בחוזה.
(ב) שטר שנמשך או שהוסב בידי אדם שאין לו כושר או כוח לחוב על פי שטר, משיכתו או היסבו מזכים את האוחזי להיפרע על פי השטר ולאכוף אותו על כל צד אחר שבו.

22. (א) אין אדם חב בתור מושך או מסב או קבל של שטר אם לא חתם עליו בתור אחד מאלה.
(ב) חתם אדם בשם מסחרי או בשם נטול, הריהו חב על פיו כאילו חתם בשמו הוא.
(ג) חתם אדם שמה של פירמה, הרי זה כאילו חתם שמותיהם של כל החבים בתור שותפים לאותה פירמה.

23. (א) חתימה על שטר שהיא מזוייפת או שומה בו שלא בהרשאת האדם שהחתימה נחזית כשלו, אין כוחה יפה כלשהו, ואין רוכשים על ידיה או על פיה כל זכות להחזיק בשטר או להפטר ממנו או לאכוף פרעונו על כל צד שבו, אלא אם האדם שכנגדו באים להחזיק את השטר או שעליו באים לאכוף פרעונו מנוע מלטעון טענת זיוף או העדר הרשאה, והכל בכפוף להוראות פקודה זו.
(ב) שום דבר האמור בסעיף זה אין בו כדי לפגוע באישור שניתן לחתימה שנחתמה שלא ברשות ואינה מגיעה לכלל זיוף.
(ג) אדם שפרע שטר בתום לב ובדרך העסקים הרגילה, אין עליו חובה להוכיח כי ההיסב של הנפרע או כל היסב שלאחריו נחתם בידי או בהרשאתו של האדם שההיסב נחזה כשלו; ואפילו היתה חתימת ההיסב מזוייפת או חתומה שלא ברשות, דינו של מי שפרע בדרך זו כדין מי שפרע כשורה.
(ד) לענין סעיף זה, מימשך או פקודה שנמשכו על ידי בנק על סניף שלו, וחוף מזה נתקיימה בהם ההגדרה של שטר על פי סעיף 3 - דינם כדין שטר.

24. חתימה בתוקף הרשאה כוחה כחודעה שרשותו של המורשה לחתום מוגבלת היא, ואין החתימה מחייבת את המרשה, אלא אם פעל המורשה במעשה החתימה בגבולות רשותו ממש.

25. (א) מי שחתם על שטר בתור מושך או מסב או קבל והוסיף לחתימתו מלים המורות שהוא חותם בשם מרשה או מטעמו או בבחינת נציג, אינו חב על פי השטר חבות אישית; אך תוספת מלים לחתימתו שאינן באות אלא לתאר שהוא מורשה או פועל בבחינת נציג, אינן פוטרות אותו מחבות אישית, ואם הוכח שפעל שלא ברשות או שחרג מתחום רשותו יהא חב על פי השטר חבות אישית.
(ב) כשבאים להכריע אם חתימה פלונית על שטר היא של מרשה או של המורשה שבידו נכתבה, הולכים אחר הפירוש המועיל ביותר לכשרותו של המסמך.

סימן ג': תמורת השטר

26. (א) תמורה בת-ערך לשטר יכול שתהא -
(1) כל תמורה המספקת כדי להעמיד התקשרות פשוטה;

(2) חוב קודם או חבות קודמת; ודינם כדין תמורה בת-ערך בין שהשטר הוא בר-פרעון עם דרישה ובין שהוא בר-פרעון בזמן עתיד.	אוחז תמורת ערך
(ב) משניתן בזמן מן הזמנים ערך בעד שטר, רואים את האוחז כאוחז בעד ערך כלפי הקבל וכלפי כל מי שנעשה צד לשטר לפני אותו זמן.	אוחז שיש לו עכבון
(ג) אוחז שיש לו עכבון על השטר מכוח חוזה או מכלל דין, רואים אותו כאוחז בעד ערך כדי הסכום שיש לו עכבון כנגדו.	שטר-טובה או מיטיב
27. (א) המיטיב בשטר הוא האדם שחתם עליו כמושך או כקבל או כמסב בלא שקיבל בעדו ערך וכדי להשאל את שמו לאדם אחר.	חבותו של מיטיב
(ב) המיטיב חב על פי השטר כלפי אוחז בעד ערך, ואין נפקא מינה אם האוחז ידע בשעה שנטל את השטר שאין אותו צד אלא מיטיב ואם לאו.	אוחז כשורה
28. (א) אוחז כשורה הוא אוחז שנטל את השטר כשהוא שלם ותקין לפי מראהו ובתנאים אלה:	(1) נעשה אוחז השטר לפני שעבר זמנו, ולא היתה לו כל ידיעה שהשטר חולל לפני כן, אם אמנם חולל;
(2) נטל את השטר בתום לב ובעד ערך ובשעה שסיחרו לו את השטר לא היתה לו כל ידיעה שזכות קנינו של המסחר פגומה.	פגמים שבזכות קנין
(ב) ביחוד זכות קנינו של מסחר שטר פגומה כמשמעותו בפקודה זו, אם השיג את השטר, או את הקיבול, על ידי רמאות, כפיה, או אלימות ופחד, או באמצעים אחרים שאינם כדין, או בתמורה אי-חוקית, או כשהוא מסחר את השטר אגב מעילה באמון, או בנסיבות העולות כדי רמאות.	אוחז התובע מכוח אוחז כשורה
(ג) אוחז, בין בעד ערך ובין שלא בעד ערך, שזכות קנינו בשטר הגיעה לו מכוח אוחז כשורה ושאיננו שותף לשום רמאות או אי-חוקיות הפוגעות בשטר, יש לו כל הזכויות אשר לאותו אוחז כשורה כלפי הקבל וכלפי כל הצדדים לשטר שקדמו לאותו אוחז.	חזקה על תמורה ועל תום לב
29. (א) כל צד שחתימתו מצויה על השטר, חזקה לכאורה שנעשה צד לו בעד ערך. (ב) כל אוחז שטר, חזקה לכאורה שהוא אוחז כשורה; אך אם הודו או הוכיחו בתובענה שהקיבול או ההוצאה או הסיחור שלאחריה פגועים ברמאות, בכפיה, או באלימות ופחד, או באי-חוקיות, חובת הראיה מוחלפת, עד אם הוכיח האוחז שלאחר אותה רמאות או אי-חוקיות ניתן בתום לב ערך בעד השטר.	

סימן ד': סיחור השטר

30. (א) משהועבר שטר מאדם לאדם בדרך העושה את הנעבר לאוחז השטר - השטר מסוחר. (ב) שטר בר-פרעון למוכ"ז - סיחורו במסירה.	סיחור מהו שטר למוכ"ז
(ג) שטר בר-פרעון לפקודה - סיחורו בהיסב של האוחז שהוגמר במסירה.	שטר לפקודה
(ד) האוחז שטר לפקודתו שהעביר את השטר בעד ערך בלא היסב, העברתו נותנת לנעבר אותה זכות קנין בשטר שהיתה לו למעביר, ובנוסף על כך רוכש הנעבר את הזכות לקבל את היסבו של המעביר.	העברת שטר לפקודה בלא היסב
(ה) היה אדם חייב להסב שטר בתור נציג, יכול הוא להסב את השטר בביטויים השוללים את חבותו האישית.	היסב על ידי נציג
31. היסב עושה סיחור אם נתמלאו בו תנאים אלה:	היסב בר-תוקף מהו צריך

- (1) צריך שיהא כתוב על השטר גופו וחתום בידי המסב; חתימתו של המסב על השטר, היא בלבד ללא תוספת מלים, דיה;
- ספח או "העתק" היה ההיסב כתוב על גבי ספח או על גבי "העתק" של שטר שהוציאוהו או שסיחרוהו במדינה המכירה בכוחם של העתקים, רואים את ההיסב כאילו נכתב על השטר גופו;
- היסב חלקי (2) צריך שיהא היסב לשטר כולו; היסב חלקי, היינו היסב הנחזה כמעביר לנסב חלק בלבד של הסכום העומד לפרעון, או הנחזה כמעביר את השטר לשני נסבים או יותר, לכל אחד לחוד, אינו עושה סיחור;
- מספר נפרעים או נסבים (3) מקום שהשטר הוא לפקודתם של שני נפרעים או נסבים, או של יותר משניים, והם אינם שותפים, צריך שישבו כולם זולת אם היה המסב רשאי להסב בשם האחרים;
- שיבוש תיאורו של נפרע או של נסב (4) מקום שהשטר הוא לפקודה, והנפרע או הנסב מתואר שלא כנכון, או שנשתבש הכתיב של שמו, יכול הוא להסב את השטר כדרך שכתוב בו ולהוסיף, אם יראה לעשות כן, את חתימתו הנכונה;
- סדר היסבים (5) שטר שיש בו שני היסבים או יותר, חזקה שכל אחד מהם נעשה בסדר שבו הוא עומד על השטר, עד שלא הוכח היפוכו של דבר;
- סוגי היסב (6) היסב יכול שיהיה בין על-החלק ובין במיוחד, ויכול שיהיו בו תנאים מגבילים.
32. שטר הנחזה כמוסב על תנאי, מותר לפרעו ולא להשגיח בתנאי, והפרעון לנסב כוחו יפה, בין שנתקיים התנאי ובין שלא נתקיים.
33. (א) היסב על-החלק אינו מפרש שום נסב, ושטר שהוסב כך הוא בר-פרעון למוכ"ז.
(ב) היסב מיוחד מפרש את האדם אשר לו או לפקודתו יפרע השטר.
(ג) הוראות פקודה זו לגבי נפרע חלות, בשינויים המחוייבים, גם לגבי נסב על פי היסב מיוחד.
(ד) שטר שהוסב על-החלק, יכול כל אוחז להפוך את ההיסב להיסב מיוחד על ידי שיכתוב מעל לחתימת המסב הוראה לשלם את השטר לעצמו או לפקודתו או לאדם אחר או לפקודתו.
34. (א) היסב מגביל הוא היסב האוסר להוסיף ולסחר את השטר, או המביע שאין זו אלא הרשאה לעשות בשטר, כאמור בהיסב ולא העברת בעלות בשטר, כגון שטר שהוסב: "שלם לפלוני בלבד" או "שלם לפלוני לחשבונו של אלמוני" או "שלם לפלוני או לפקודתו, לגוביינא".
(ב) היסב מגביל נותן לנסב את הזכות להיפרע על פי השטר ולתבוע לדין כל צד לשטר שהמסב שלו היה יכול לתבעו, אבל אין ההיסב נותן לו כוח להעביר את זכויותיו בתור נסב אלא אם הורשה בו בפירוש לעשות כן.
(ג) מקום שהיסב מגביל מרשה להוסיף ולהעביר, כל הנסבים הבאים לאחר מכן נוטלים את השטר עם כל הזכויות וההתחייבויות שהיו לנסב הראשון על פי ההיסב המגביל.
35. (א) שטר שהוא סחיר בתחילתו מוסיף להיות סחיר, עד אם הוסב היסב מגביל או אם נפקע על ידי פרעון או בדרך אחרת.
(ב) שטר שעבר זמנו אין לסחרו אלא בכפוף לכל פגם שבזכות קנין שהשטר היה פגוע בו בשעת חלותו, ומאותה עשה ואילך הנוטל את השטר אינו יכול לרכוש או ליתן זכות קנין טובה מזו שהיתה לאדם שמידו נטל.
(ג) שטר שזמן פרעונו עם דרישה, וחזותו מעידה עליו שהיה במחזור זמן רב במידה שאינה סבירה, יראוהו כשטר שעבר זמנו, כמשמעותו בסעיף זה ולענינו; מהו, לענין זה, זמן רב במידה שאינה סבירה, היא שאלה של עובדה.
(ד) כל סיחור - חזקה לכאורה שנעשה לפני שעבר זמנו של השטר, אם אין בהיסב תאריך מאוחר מחלותו של השטר.

שטר שיודעים בו שחולל (ה) שטר שלא עבר זמנו וחולל, כל הנוטל אותו בידיעה שחולל נוטלו בכפוף לכל פגם שבזכות קנין שהיה בו בשעת חילול, אבל שום דבר האמור בסעיף קטן זה לא יפגע בזכויותיו של אוחז כשורה.

36. שטר שסיחרוהו בחזרה למושך או למסב קודם או לקבל, יכול אותו צד, בכפוף להוראות פקודה זו, לתזור ולהוציא את השטר ולסחרו עוד, אך אין הוא זכאי לאכוף תשלומו על שום צד- ביניים שכלפיו היה חב לפני כן.

37. אלה זכויותיו וכוחו של אוחז שטר:

(1) יכול הוא לתבוע על פי השטר בשם עצמו;

(2) היה אוחז כשורה, הריהו אוחז השטר כשהוא נקי מכל פגם שבזכות קנינם של צדדים קודמים לו, וכן מכל טענות-הגנה אישיות גרידא שהיו להם בינם לבין עצמם, ויכול הוא לאכוף תשלומו על כל צד החב על פי השטר;

(3) היה פגם בזכות קנינו, הרי אם סיחר את השטר לאוחז כשורה, רוכש אותו אוחז זכות קנין טובה ושלמה, ואם השיג פרעונו של השטר, מי שפרע לו כשורה מופטר מן השטר הפטר כשר.

סימן ה': חובותיו הכלליות של אוחז

38. (א) שטר בר-פרעון לאחר ראייה טעון הצגה לקיבול, כדי לקבוע חלותו של המסמך.
(ב) שטר שהיתנו בו בפירוש שיש להציגו לקיבול, אין להציגו לפרעון כל עוד לא הוצג לקיבול.

(ג) בשום מקרה אחר אין השטר טעון הצגה לקיבול כדי להחייב על פיו כל צד לשטר.

39. (א) שטר בר-פרעון לאחר ראייה שסיחרוהו, צריך האוחז, בכפוף להוראות פקודה זו, להציגו לקיבול או לסחרו תוך זמן סביר; ולעולם, שטר שפרעונו לאחר ראייה צריך להציגו לקיבול תוך ששה חדשים מתאריכו, או תוך זמן קצר יותר שהיתנהו המושך או המסב, או תוך זמן ארוך יותר שהיתנהו המושך ושלא יעלה על שנים-עשר חדשים.
(ב) לא עשה האוחז כן, הופטרו המושך וכל המסיבים שקדמו לאותו אוחז.
(ג) כשבאים לפסוק מהו זמן סביר כמשמעותו בסעיף זה, יש לשים לב לטיבו של השטר, למנהג הסוחרים לגבי שטרות מעין זה ולעובדות של המקרה המיוחד.

40. (א) השטר הוא מוצג כראוי אם הוצג לפי כללים אלה:

(1) צריך שתהא הצגה לפני שעבר זמנו, ביום עסקים ובשעה סבירה, על ידי האוחז או בשמו, לפני הנמשך או לפני אדם הרשאי בשמו לקבל עליו את השטר או לסרב לקבלו עליו;

(2) היה השטר ערוך אל שני נמשכים או יותר, שאינם שותפים, צריך שתהא הצגה לפני כולם; אלא שאם האחד רשאי לקבל בעד כולם יכול שתהא הצגה לפניו בלבד;

(3) מת הנמשך, יכול שתהא הצגה לפני נציגו האישי;

(4) פשט הנמשך את הרגל, יכול שתהא הצגה לפניו או לפני הנאמן שלו;

(5) מקום שניתן לפי הסכם או לפי הנוהג להציג את השטר על ידי בי-דואר, הצגתו בדרך זו מספקת.

(ב) ואלה נסיבות הפוטרות מחובת הצגה לקיבול כאמור ומתירות לנהוג בשטר כאילו חולל מחמת מיאון:

- (1) הנמשך מת או פשט את הרגל, או שהוא אדם בדוי או שאין לו כושר להתקשר בשטר;
(2) אין אפשרות לבצע הצגה כאמור אף לאחר שקידה סבירה;
(3) ההצגה היתה אמנם שלא כתיקונה, אך הסירוב לקיבול היה בגלל סיבה אחרת.
(ג) העובדה שיש לאוחז יסוד להניח שהשטר יחולל לכשיוצג אינה פוטרת מחובת הצגה.

41. הוצג שטר לקיבול כראוי ולא קובל תוך עשרים וארבע שעות, האדם שהציגו חייב לנהוג בו כבשטר שחולל מחמת מיאון; לא עשה כן, יפסיד האוחז את זכותו לחזור על המושך ועל המסיבים.

מיאון
(תיקון התשל"ג)

42. (א) השטר מחולל במיאון באחת משתי אלה:
(1) כשהציגוהו לקיבול כראוי וסירבו לקבלו בדרך שנקבע בפקודה, או שאין אפשרות להשיג קיבול כזה;
(2) כשהיו פטורים מלהציגו לקיבול והשטר לא קובל.
(ב) חולל השטר במיאון עולה מיד הזכות לאוחז, בכפוף להוראות הפקודה, לחזור על המושך ועל המסיבים ואין צורך להציגו לפרעון.

חילול במיאון ותוצאותיו

43. (א) יכול האוחז שטר לסרב ליטול קיבול מסוייג, ואם אינו משיג קיבול בלתי מסוייג, יכול הוא לנהוג בשטר כאילו חולל במיאון.
(ב) ניטל קיבול מסוייג כשהמושך או מסב לא הרשה את האוחז, בפירוש או מכללא, ליטול קיבול מסוייג, או לא הביע הסכמתו לכך לאחר מעשה, המושך ומסב כאמור מופטרים מחבותם על פי השטר; אין הוראות סעיף קטן זה חלות על קיבול חלקי שנמסרה עליו הודעה כראוי.
(ג) מושך או מסב של שטר שקיבל ידיעה בדבר קיבול מסוייג ולא הביע לאוחז תוך זמן סביר את אי-הסכמתו יראו אותו כאילו הביע הסכמתו.

החובות לגבי קיבול מסוייג
(תיקון התשל"ג)

44. (א) בכפוף להוראות הפקודה, צריך להציג שטר לפרעון כראוי; לא הציגוהו, המושך והמסב מופטרים.

הצגה לפרעון
(תיקון התשל"ג)

כללים מהו זמן

(ב) השטר הוא מוצג לפרעון כראוי אם הוצג לפי כללים אלה:
(1) שטר שאיננו בר-פרעון עם דרישה, יש להציגו ביום שחל זמן פרעונו;
(2) שטר שהוא בר-פרעון עם דרישה, יש להציגו, בכפוף להוראות הפקודה, תוך זמן סביר לאחר הוצאתו, כדי להחייב את המושך, ותוך זמן סביר לאחר הסבתו, כדי להחייב את המסב. כשבאים לקבוע מהו זמן סביר, יש לשים לב לטיבו של השטר, למנהג הסוחרים לגבי שטרות מעין זה ולעובדות של המקרה המיוחד; ולעולם שטר שהוא בר-פרעון עם דרישה יש להציגו לפרעון תוך ששה חדשים לאחר תאריכו, או תוך זמן קצר יותר שהיתנוהו המושך או המסב, או תוך זמן ארוך יותר שהיתנהו המושך ושלא יעלה על שנים-עשר חדשים.

(ג) ההצגה תהיה על ידי האוחז או על ידי אדם הרשאי לקבל פרעון בשמו, בשעה סבירה של יום עסקים, במקום הנכון כמוגדר להלן, לפני האדם הנקוב בשטר בתור פורע, או לפני אדם הרשאי לפרעו בשמו או לסרב בשמו לפרעו, אם אפשר בשקידה סבירה למצוא באותו מקום את האדם האמור.

מהו המקום

(ד) השטר הוא מוצג במקום הנכון אם הוצג לפי כללים אלה:
(1) כשמקום הפרעון פורש בשטר, והשטר הוצג באותו מקום;
(2) כשמקום הפרעון לא פורש בשטר, אבל יש בו מענו של הנמשך או של הקבל, והשטר הוצג שם;

- (3) כשאין בשטר שום מקום פרעון ושום מען, והשטר הוצג במקום עסקו של הנמשך או של הקבל אם המקום ידוע, ואם לאו - במקום מגוריו הרגיל אם המקום ידוע;
- (4) בכל מקרה אחר - אם הוצג השטר לפני הנמשך או לפני הקבל, בכל מקום שאפשר למצוא שם, או במקום עסקו או מגוריו הידועים לאחרונה.
- (ה) הוצג השטר במקום הנכון ולאחר שקידה סבירה לא היתה אפשרות למצוא שם אדם הרשאי לפרוע את השטר או לסרב לפרעו, אין צורך בהצגה נוספת לפני הנמשך או הקבל.
- (ו) שטר שנמשך על שניים או יותר שאינם שותפים, או שקובל על שניים או יותר שאינם שותפים, ולא פורש בו מקום פרעון, יש להציגו לפני כולם.
- (ז) מת הנמשך או הקבל, ולא פורש בשטר מקום פרעון, יש להציגו לפני נציג אישי, אם יש כזה ואם ניתן למצוא אותו בשקידה סבירה.
- (ח) מקום שניתן לפי הסכם או לפי הנוהג להציג את השטר על ידי בי-דואר, הצגתו בדרך זו מספקת.
- (ט) מקום שאוחז השטר הוא בנק, יראו את ההצגה עשויה כראוי, אם נמסרה בדואר רשום הודעה מאת הבנק הדורשת את פרעון השטר במשרד הבנק.
45. (א) היה הגורם לאיחור נסיבות שאין לאוחז שליטה עליהן ואין לתלותן בהזנחתו או בהתנהגותו שלא כהוגן או ברשלנותו, הרי זה הצדק לאיחור בהצגה לפרעון; פסקה פעולתו של גורם האיחור, יש להציג את השטר בשקידה סבירה.
- (ב) פוטרים מהצגה לפרעון -
- (1) מקום שאי אפשר לבצע הצגה כדרוש בפקודה אף לאחר שקידה סבירה; העובדה שיש לאוחז יסוד להניח שהשטר יחולל כשיוצג, אינה פוטרת מן החובה להציגו;
- (2) מקום שהנמשך הוא אדם בדוי;
- (3) כלפי המושך - מקום שהנמשך או הקבל אינו מחוייב, בינו לבין המושך, לקבל עליו את השטר או לפרעו, ואין למושך כל יסוד להניח שהשטר ייפרע כשיוצג;
- (4) כלפי מסב - מקום שהשטר קובל או נעשה בתור טובה לאותו מסב, ואין לו כל יסוד לצפות שהשטר ייפרע כשיוצג;
- (5) מקום שויתרו על הצגה, בפירוש או מכללא.
46. (א) השטר מחולל באי-פרעון באחת משתי אלה:
- (1) כשהציגוהו לפרעון כראוי וסירבו לפרעו או שאין להשיג את פרעונו;
- (2) כשהיו פטורים מלהציגו לפרעון ועבר זמנו ולא נפרע.
- (ב) מקום שחולל השטר באי-פרעון, עולה מיד הזכות לאוחז בכפוף להוראות הפקודה, לחזור על המושך ועל המסיבים.
47. בכפוף להוראות הפקודה, מקום שהשטר חולל במיאון או באי-פרעון, יש ליתן למושך ולכל מסב הודעת חילול, וכל מושך או מסב שלא ניתנה להם ההודעה - מופטר; ואולם -
- (1) שטר שחולל במיאון ולא ניתנה הודעת חילול, לא יפגע המחדל בזכויותיו של אוחז כשורה לאחר המחדל;
- (2) שטר שחולל במיאון וניתנה הודעת חילול כראוי, שוב אין צריך ליתן הודעה על חילול באי-פרעון שבא אחר כך, אלא אם כן קובל השטר בינתיים.
48. אין הודעת חילול כשרה ובת-פעל אלא אם ניתנה לפי כללים אלה:
- (1) ההודעה צריך שתניתן על ידי האוחז או מטעמו, או על ידי מסב שבשעת נתינת ההודעה הוא גופו תב על פי השטר, או מטעמו;

שני נמשכים או יותר

מת הנמשך או הקבל

בי-דואר

הצגה על ידי בנק בדואר רשום

הצדק לאיחור בהצגה לפרעון ולאי-הצגה

חילול באי-פרעון

הודעת חילול ודין העדר הודעה

כללים להודעת חילול מי צריך ליתן הודעה

- (2) הודעת חילול יכול שתינתן על ידי מורשה, אם בשמו הוא ואם בשמו של צד הזכאי ליתן הודעה, בין שאותו צד הוא מרשהו ובין אם לאו;
- (3) הודעה שניתנה על ידי האוחז, או מטעמו, פועלת לטובת כל האוחזים שלאחריו וכל המסיבים שלפניו שיש להם הזכות לחזור על הצד אשר לו ניתנה ההודעה;
- (4) הודעה שניתנה על ידי מסב הזכאי ליתן הודעה כאמור לעיל, או מטעמו, פועלת לטובת האוחז וכל המסיבים שלאחר הצד אשר לו ניתנה ההודעה;
- (5) ההודעה יכול שתינתן בכתב או בעל פה ויכול שתינתן בכל ביטוי שיש בו כדי לזהות את השטר ושמתמו משתמע שהשטר חולל במיאון או באי-פרעון;
- (6) החזרת שטר מחולל למושך או למסב - רואים כהודעת חילול מספקת מבחינת הצורה;
- (7) הודעה בכתב אינה טעונה חתימה, והודעה בכתב הלקויה בחסר אפשר להשלימה ולהכשירה בעל פה; תיאור לא נכון של השטר אינו פוסל את ההודעה, אלא אם התעה למעשה את הצד שניתנה לו ההודעה;
- (8) מקום שדרוש ליתן לאדם הודעת חילול, מותר ליתנה בין לו עצמו ובין למורשהו לאותו ענין;
- (9) מת המושך או המסב, והצד המודיע יודע על כך, יש ליתן את ההודעה לנציג אישי, אם ישנו, ואם אפשר בשקידה סבירה למצוא אותו;
- (10) מושך או מסב שפשטו את הרגל, מותר ליתן את ההודעה או לצד עצמו או לנאמן;
- (11) היו שני מושכים או מסיבים או יותר, ואינם שותפים יש ליתן הודעה לכל אחד מהם, אם אין לאחד מהם רשות לקבל את ההודעה בעד כולם;
- (12) ההודעה יכול שתינתן מיד לאחר חילול השטר וצריך שתינתן תוך זמן סביר לאחר החילול; בהעדר נסיבות מיוחדות לא יראו הודעה כנתונה תוך זמן סביר אלא -
- (א) כשנותן ההודעה ומי שצריך לקבלה גרים באותו מקום, וההודעה ניתנה לאחרון תוך שלושה ימים לאחר חילול השטר או נשלחה לו בעוד מועד להגיע אליו תוך שלושה ימים כאמור;
- (ב) כשנותן ההודעה ומי שצריך לקבלה גרים במקומות שונים, וההודעה נשלחה תוך שלושה ימים לאחר חילול השטר, אם יש דואר תוך שלושת הימים האלה, או בדואר הראשון שלאחריהם, אם אין בהם דואר;
- (13) היה השטר בשעת חילולו בידי מורשה, יכול המורשה ליתן בעצמו הודעה לצדדים החבים על פי השטר או ליתן הודעה למרשהו; נותן למרשהו - יתן בתוך אותו הזמן שהיה צריך ליתן אילו היה הוא האוחז, והמרשה, משקיבל את ההודעה, יש לו גופו אותו זמן למתן הודעה כאילו היה המורשה אוחז בזכות עצמו;
- (14) צד לשטר שקיבל הודעת חילול כראוי, יש לו לאחר קבלת ההודעה תקופת זמן למתן הודעה לצדדים קודמים כזמן שיש לאוחז לאחר חילול;
- (15) הודעת חילול שמענה ומסירתה לדואר היו כראוי, רואים את השולח כאילו נתן את הודעת החילול כראוי, על אף כל שיבוש בסדרי הבי-דואר.

49. (א) אם הגורם לאיחור היו נסיבות שאין לצד המודיע שליטה עליהן ואין לתלותן בהזנחתו או בהתנהגותו שלא כהוגן או ברשלנותו, הרי זה הצדק לאיחור במתן הודעת חילול; פסקה פועלתו של גורם האיחור - יש ליתן את ההודעה בשקידה סבירה.

(ב) פוטרים מהודעת חילול -

- (1) מקום שאף לאחר שקידה סבירה אין אפשרות ליתן הודעה כדרוש על פי הפקודה או שההודעה אינה מגיעה למושך או למסב שאותם מבקשים לחייב;
- (2) על פי ויתור בפירוש או מכללא; הודעת חילול יכול שיוותרו עליה לפני שהגיע הזמן למתן הודעה או לאחר שלא ניתנה הודעה כראוי;

<p>(3) כלפי המושך - במקרים הבאים: (א) כשהמושך הוא גם הנמשך, (ב) כשהנמשך הוא אדם בדוי, או אדם שאין לו כושר להתקשר בחוזה, (ג) כשהמושך הוא האדם שהשטר מוצג לפניו לפרעון, (ד) כשאין בין הנמשך או הקבל לבין המושך כל חיוב לקבל עליו את השטר או לפרעו, (ה) כשהמושך ביטל את הוראת הפרעון;</p>	<p>כלפי המושך</p>
<p>(4) כלפי המסב - במקרים הבאים: (א) כשהנמשך הוא אדם בדוי, או אדם שאין לו כושר להתקשר בחוזה, והמסב ידע על כך שעה שהסב את השטר, (ב) כשהמסב הוא האדם שהשטר מוצג לפניו לפרעון, (ג) כשהשטר קובל או נעשה בתור טובה למסב.</p>	<p>כלפי המסב</p>
<p>50. (בוטל).</p>	<p>(תיקון התשל"ג)</p>
<p>51. (א) שטר שקובל קיבול כללי אינו צריך הצגה לפרעון כדי להחייב את הקבל. (ב) היתה הצגה לפרעון נדרשת על פי הכתוב בקיבול מסוייג ולא הוצג השטר לפרעון ביום שחל, אין זה מפטיר את הקבל, אלא אם יש על כך תניה מפורשת. (ג) אין שטר צריך הודעת חילול כדי להחייב את הקבל. (ד) האוחז שטר שבא להציגו לפרעון, יפרוש את השטר לפני האדם שממנו הוא דורש פרעונו; משנפרע השטר, ימסרנו האוחז מיד למי שפרע אותו.</p>	<p>חובות האוחז כלפי הקבל או הנמשך קיבול מסוייג אין צורך בהודעה (תיקון התשל"ג)</p>
<p>52. מושך או מסב שהופטר מחבותו על פי המסמך משום שהאוחז לא הציגו או לא נתן הודעת חילול, כראוי, אין המושך או המסב - אם הוא חב - מופטר על ידי כך מחבותו על פי התמורה שניתנה לשטר, אלא אם נפגע על ידי שהאוחז לא מילא את חובותיו, ואף אז אינו מופטר אלא כדי שיעורו של הנזק שסבל.</p>	<p>תובענה על-פי התמורה</p>
<p>סימן ו': חבותם של הצדדים</p>	
<p>53. אין השטר, מכוח עצמו, פועל כהמחאת כספים שבידי הנמשך העומדים לפרעונו של אותו שטר, ואם הנמשך אינו מקבל עליו את השטר כנדרש לפי הפקודה אין הוא חב על פי המסמך.</p>	<p>כספים שבידי הנמשך</p>
<p>54. מי שקיבל עליו שטר, הריהו, במעשהו זה - (1) מתחייב לפרוע את השטר ככתבו של הקיבול; (2) מנוע מלכפור בפני אוחז השטר כשורה -</p>	<p>חבותו של קבל השתק החוסם את הקבל</p>
<p>(א) בקיומו של המושך, באמיתות חתימתו וכן בכשרו וברשותו למושך את השטר, (ב) כשהשטר הוא בר-פרעון לפקודת המושך - בכשרו של המושך להסב בשעתו את השטר, אך הוא אינו מנוע מלכפור באמיתותו או בכשרותו של ההיסב, (ג) כשהשטר הוא בר-פרעון לפקודת אדם שלישי - בקיומו של הנפרע ובכשרו להסב בשעתו את השטר, אך הוא אינו מנוע מלכפור באמיתותו או בכשרותו של ההיסב.</p>	
<p>55. (א) מי שמשך שטר, הריהו, במעשהו זה -</p>	<p>חבותו של מושך ושל מסב</p>

- (1) מתחייב שהשטר, לכשיוצג כראוי, יקובל ויפרע ככתבו, ושאם יחולל - יפצה את האוחז או כל מסב שהיה אנוס לפרעו, ובלבד שכל ההליכים הדרושים לאתר חילול ננקטו כראוי;
- (2) מנוע מלכפור בפני אוחז כשורה בקיומו של הנפרע ובכשרו להסב בשעה שהסב. **השתק החוסם מושך חברותו של מסב**
- (ב) מי שהסב שטר, הריחו, במעשהו זה -
- (1) מתחייב שהשטר, לכשיוצג כראוי, יקובל ויפרע ככתבו, ושאם יחולל - יפצה את האוחז או כל מסב שלאחר אותו מסב שהיו אנוסים לפרעו, ובלבד שכל ההליכים הדרושים לאתר חילול ננקטו כראוי;
- (2) מנוע מלכפור בפני אוחז כשורה את אמיתותן ואת תקינותן, מכל הבחינות, של חתימת המושך ושל חתימות כל ההיסבים הקודמים;
- (3) מנוע מלכפור בפני הנסב שלו הסמוך לו או בפני כל נסב שלאחר אותו נסב, כי השטר בשעה שהוסב היה כשר ושריר, וכי לו גופו היתה אותה שעה זכות קנין טובה בשטר.
56. החותם על שטר שלא בתור מושך או קבל הריחו, במעשהו זה, חב בתור מסב כלפי אוחז כשורה.
- זר שהתם על שטר חב בתור מסב**
57. (א) פרעונו של שטר יכול שיהא נערב על ידי אדם שאינו צד לשטר, או על ידי אדם שהוא צד לשטר; ובלבד שהערבות במקרה הנזכר אחרון תהא מוסיפה על זכויות החזרה של האוחז.
- (ב) ערבות לשטר יכול שתיכתב על גוף השטר או שתינתן במסמך נפרד, והיא נוצרת על ידי הביטוי bon pour aval או ביטוי אחר שווה לו, שיש אחריהם חתימה; לא נאמר בעד מי ניתנה ערבות לשטר, רואים אותה כאילו ניתנה בעד עושה השטר אם הוא שטר חוב, או בעד המושך אם אינו שטר חוב.
- (ג) ערב לשטר חב עם האדם שלחתימתו ערב, ביחד ולחוד; הוא חב אף אם התחייבותו של הצד שבעדו ערב פסולה מכל סיבה שאינה פגם בצורה; ערב לשטר שפרע את השטר זכאי לחזור על הצד שבעדו ערב ועל הצדדים החבים כלפי אותו צד.
58. חולל השטר, יהא שיעור דמי הנזק כפי האמור להלן, ויש לראותם כדמי נזק קבועים מראש:
- (1) האוחז זכאי להיפרע מכל צד החב על פי השטר, והמושך שהיה אנוס לפרוע את השטר זכאי להיפרע מן הקבל, ומסב שהיה אנוס לפרוע את השטר זכאי להיפרע מן הקבל או מן המושך או ממסב שקדם לו -
- (א) את סכום השטר;
- (ב) את הריבית ¹ על אותו סכום מיום שהוצג לפרעון, אם היה השטר בר-פרעון עם הדרישה, או מיום חלותו של השטר - בכל מקרה אחר;
- (ג) (בוטלה);
- (2) בשטר שחולל בחוץ-לארץ זכאי האוחז, במקום דמי הנזק האמורים, להיפרע מן המושך או ממסב, והמושך וכל מסב שהיו אנוסים לפרוע את השטר זכאים להיפרע מכל צד החב כלפיהם - את סכום השחליפין עם ריבית עליו עד יום הפרעון, ובלבד שכל מסב, וכן המושך, לא יהיו חייבים אלא בתשלום שחליפין אחד בלבד;
- (3) מקום שניתן על פי פקודה זו להיפרע ריבית בתור דמי נזק, יכול שאותה ריבית, כולה או מקצתה, לא תינתן, אם שורת הצדק מחייבת כך, ומקום שנאמר בשטר שיש לפרעו בריבית לפי שער פלוני, יכול שריבית בתור דמי נזק תינתן לפי השער של הריבית ממש, ויכול שלא תינתן לפיו.
- שיעור דמי נזק מידי צדדים לשטר שחולל (תיקון התשל"ג)**
- שחליפין**
- פיקוה על ריבית**

1. שיעור הריבית הוא 24% לשנה. ראה צו הריבית (שינוי שיעורים), התשל"ז-1976.

- מעביר במסירה 59. (א) כשאוחז שטר בר-פרעון למוכ"ז מסחר אותו במסירה בלא היסב, הריהו נקרא "מעביר במסירה".
- אין הוא חב על פי המסמך (ב) מעביר במסירה אינו חב על פי המסמך.
- התחייבותו של מעביר (ג) מעביר במסירה המסחר שטר מקבל במעשהו זה כלפי הנעבר שלו הסמוך לו והאוחז בעד ערך, אחריות, כי השטר הוא כפי שנחזה, כי הוא זכאי להעבירו וכי אין הוא יודע בשעת העברה שום עובדה העושה את השטר חסר ערך.

סימן ז': פקיעת השטר

- פרעון כשורה 60. (א) השטר נפקע בפרעון כשורה על ידי הנמשך או על ידי הקבל או מטעמם.
- פרעון בידי מושך או מסב (ב) "פרעון כשורה" פירושו - פרעון השטר לאוחז בו, בחלותו של השטר או לאחריה, בתום לב וללא ידיעה שזכות קנינו של האוחז בשטר פגומה.
- אלא - (ג) בכפוף להוראות שלהלן, שטר שנפרע על ידי המושך או על ידי מסב, אינו נפקע;
- פרעונו של שטר טובה (1) מקום שהמושך פרע שטר שהוא בר-פרעון לצד שלישי או לפקודת צד שלישי, יכול המושך לאכוף פרעונו על הקבל, אך אינו יכול לחזור ולהוציא את השטר;
- (2) מקום שמסב פרע שטר, או מקום שהמושך פרע שטר שהוא בר-פרעון לפקודתו הוא, הצד שפרע את השטר חוזר אל זכויותיו הראשונות כלפי הקבל או כלפי צדדים קודמים, והוא יכול, אם נראה לו הדבר, למחוק את היסבו הוא ואת כל ההיסבים שלאחריו ולחזור ולסחר את השטר.
- (ג) שטר - טובה שנפרע כשורה על ידי המוטב - השטר נפקע.
- קבל האוחז בשעת חלות 61. קבל האוחז שטר, או שנעשה אוחזו, בזכות עצמו, בחלותו של השטר או לאחריה - השטר נפקע.
- זיתור מפורש 62. (א) אוחז שטר שזיתור בחלותו של השטר או לאחריה על זכויותיו כלפי הקבל ויתור מוחלט וללא תנאי - השטר נפקע; הזיתור צריך שיהיה בכתב, זולת אם נמסר השטר לקבל.
- (ב) האוחז יכול בדרך האמורה לוותר על חבותו של כל צד לשטר בין בחלותו של השטר בין לפניו ובין לאחריה; אולם שום דבר האמור בסעיף זה לא יפגע בזכויותיו של אוחז כשורה שלא היתה לו ידיעה על הזיתור.
- ביטול 63. (א) שטר שבוטל במתכוון בידי האוחז או בידי מורשהו, והביטול נראה על פני השטר - השטר נפקע.
- (ב) בדרך האמורה אפשר להפטיר כל צד החב על פי השטר על ידי ביטול מכוון של חתימתו בידי האוחז או בידי מורשהו; במקרה זה מופטר גם כל מסב שיכול היה להיות זכאי לחזור על הצד שחתימתו בוטלה.
- (ג) ביטול שנעשה שלא במתכוון, או בטעות, או שלא ברשותו של האוחז אין כוחו יפה; אלא מקום שנראה על פני השטר שהוא או חתימה שעליו בוטלו, הצד הטוען שהביטול נעשה שלא במתכוון או בטעות או שלא ברשות - עליו הראיה.
- שינוי השטר 64. (א) שטר או קיבול שנעשה בהם שינוי מהותי בלא הסכמת כל הצדדים החבים על פי השטר, השטר מתבטל, אך לא כלפי צד שעשה בעצמו את השינוי, או הרשה לעשותו או הסכים לו, ולא כלפי המסיבים שלאחריו; אולם מקום שנעשה בשטר שינוי מהותי, אלא שהשינוי אינו נראה, והשטר הוא בידי אוחז כשורה, יכול אותו אוחז להשתמש בשטר כאילו לא נעשה בו שינוי, ויכול הוא לאכוף פרעונו לפי כתבו המקורי.

שינוי מהותי מהו (ב) ביחוד מהותיים הם שינויים אלה: כל שינוי בתאריך, בסכום העומד לפרעון, בזמן הפרעון או במקום הפרעון, ומקום שקיבולו של השטר הוא כללי - הוספת מקום הפרעון בלי הסכמתו של הקבל.

סימן ח': קיבול ופרעון משום-כבוד

65. (א) שטר חליפין שלא עבר זמנו, יכול כל אדם, בהסכמת האוחז, להתערב ולקבל עליו את השטר, לאחר שניתנה הודעת חילול, משום כבודו של אחד הצדדים החבים על פיו או משום כבודו של האדם שעל חשבונו משוך השטר.

קיבול משום-כבוד (ב) השטר יכול שיקובל משום כבוד על חלק בלבד מן הסכום שבו נמשך.

קיבול-משום-כבוד אינו כשר אלא אם הוא -

(1) כתוב על השטר ומראה שהוא קיבול-משום-כבוד;

(2) חתום בידי הקבל-משום-כבוד;

(3) מקויים על ידי איגרת-כבוד נוטריונית.

קיבול-משום-כבוד שלא נאמר בו במפורש משום כבודו של מי נעשה, רואים אותו

כקיבול משום כבודו של המושך.

(ה) שטר בר-פרעון לאחר ראייה שקובל משום כבוד, חלותו תחושב מתאריך הודעת

החילול ולא מתאריך הקיבול-משום-כבוד.

66. (א) מי שקיבל עליו שטר משום כבוד, הריהו, במעשהו זה, מתחייב שאם לא יפרע הנמשך את השטר, יפרעהו הוא, ככתבו של קיבולו, כשיוצג כראוי, ובלבד שהוצג כראוי לפרעון וניתנה הודעת חילול כראוי על אי-פרעון, והוא קיבל ידיעה על עובדות אלה.

הבותו של קבל-משום-כבוד (תיקון התשל"ג)

(ב) הקבל-משום-כבוד חב כלפי האוחז וכלפי כל הצדדים לשטר הבאים אחרי הצד

שלכבודו קיבל עליו.

67. (א) שטר מחולל שקובל משום כבוד, או שיש בו נדרש-בשעת-הדחק, יש לתת הודעת חילול על אי-פרעון לפני שהוא מוצג לפרעון לפני הקבל-משום-כבוד או לפני הנדרש-בשעת-הדחק.

הצגה לפני הקבל-משום-כבוד או הנדרש-בשעת-הדחק (תיקון התשל"ג)

(ב) היה מענו של הקבל-משום-כבוד באותו מקום שבו ניתנה הודעת חילול על אי-

פרעון, יש להציג לפניו את השטר לא יאוחר מן היום שלאחר הודעת חילול על אי-פרעון; ואם היה מענו במקום אחר, יש לשלוח את השטר לא יאוחר מן היום האמור לשם הצגה לפניו.

(ג) לאיחור בהצגה או לאי-הצגה ישמשו הצדק כל אותן הנסיבות המשמשות הצדק

לאיחור בהצגה לפרעון או לאי-הצגה לפרעון.

(ד) שטר חליפין שחולל על ידי הקבל-משום-כבוד יש להעידו על אי-פרעון על ידי

הקבל-משום-כבוד.

68. (א) שטר שניתנה לגביו הודעת חילול על אי-פרעון, יכול כל אדם להתערב ולפרוע אותו משום כבודו של כל צד החב על פי השטר.

פרעון משום-כבוד (תיקון התשל"ג)

(ב) היו שני בני-אדם או יותר מציעים פרעון השטר משום כבודם של צדדים שונים,

האדם שפרעונו יפטיר את המספר הגדול ביותר של צדדים לשטר - עדיף.

(ג) כדי שפרעון משום כבוד יפעל בתור פרעון כזה ולא בתור פרעון שבהתנדבות סתם,

צריך שיקויים על ידי איגרת-כבוד נוטריונית.

(ד) איגרת הכבוד הנוטריונית צריך שתהא מיוסדת על הצהרת מי שפרע משום-כבוד, או

של מורשהו לענין זה, המצהירה שיש בדעתו לפרוע את השטר משום כבוד ולכבודו של מי הוא פרוע.

- (ה) שטר שנפרע משום כבוד, כל הצדדים הבאים אחרי הצד שלכבודו נפרע מופטרים, אלא מי שפרע משום כבוד בא במקומו של האוחז לכל זכויותיו וחובותיו לגבי הצד שמשום כבודו הוא פרע ולגבי כל הצדדים החבים כלפי אותו צד.
- (ו) מי שפרע משום כבוד, לאוחז, את סכום השטר וההוצאות הנוטריוניות הכרוכות בחילולו, זכאי עם פרעון לקבל את השטר; אם אין האוחז מוסר אותם בשעה שנדרש לכך, יהיה חב בניזקו של מי שפרע משום כבוד.
- (ז) אוחז שטר המסרב לקבל פרעון, מאבד את זכותו לחזור על כל צד שהיה יכול להיות מופטר באותו פרעון.

סימן ט': מסמכים אבודים

69. שטר שאבד לפני שעבר זמנו, יכול האדם שהיה אוחזו לבקש את המושך שיתן לו שטר אחר ככתבו, אגב מתן ערובה למושך, אם ידרוש זאת, לשפותו כלפי כל אדם במקרה שיימצא השטר שאבד לפי דבריו; מושך שנתבקש כאמור וסירב ליתן כפל השטר, אפשר לכופו אותו שיתן.
70. בכל תובענה או הליך על פי שטר, יכול בית המשפט או שופט לצוות שאיבוד השטר לא ישמש טענה, ובלבד שניתן שיפוי, להנחת דעתו של בית המשפט או של השופט, כלפי תביעותיו של כל אדם אחר על פי השטר הנדון.

זכותו של אוחז לקבל כפל של שטר אבוד

תובענה פי שטר אבוד

סימן י': שטר בסדרה

71. (א) שטר שנמשך בסדרה כשכל יחידה שבסדרה מנויה במספר סידורי ויש בה אזכור לשאר היחידות - כל היחידות שטר אחד הן.
- (ב) האוחז בסדרה ומסב שתי יחידות ממנה או יותר לבני-אדם שונים, הריהו חב על פי כל אחת מהן, וכל מסב שלאחריו חב על פי היחידה שהסב בעצמו כאילו היו אותן יחידות שטרות נפרדים.
- (ג) שתי יחידות או יותר שסוחרו לאוחזים-כשורה שונים, האוחז שזכות קנינו עלתה ראשונה נחשב בינו לבין שאר האוחזים כבעלו האמיתי של השטר: אך שום דבר שנאמר בסעיף קטן זה לא יפגע בזכויותיו של אדם שקיבל עליו, או פרע, כשורה, את היחידה שהוצגה לפניו ראשונה.
- (ד) הקיבול יכול שייכתב על כל יחידה שהיא, וצריך שייכתב על יחידה אחת בלבד; קיבל עליו הנמשך יותר מיחידה אחת, ויחידות שקובלו כאמור הגיעו לידי אוחזים שונים כשורה, הריהו חב על פי כל יחידה כזאת כאילו היתה שטר נפרד.
- (ה) קבל של שטר משוך בסדרה שפרע את השטר ולא דרש שתימסר לו היחידה שיש עליה קיבולו, וביום החלות נמצאת אותה יחידה לא פרעה בידי אוחז כשורה, הקבל חב כלפי אוחז היחידה.
- (ו) בכפוף להוראות האמורות לעיל, מקום שאחת היחידות של שטר משוך בסדרה נפקעה על ידי פרעון או בדרך אחרת, השטר כולו נפקע.

כללי בדבר סדרת שטרות

סימן י"א: ברירת הדין

72. שטר משוך בארץ אחת והוא מסוחר או מקובל או בר-פרעון בארץ אחרת, זכויותיהם, חובותיהם וחבותם של הצדדים לשטר יהיו נחתכות כדלקמן:
- (1) כשרותו של שטר מבחינת הצורה נחתכת על פי דין מקום ההוצאה, ואילו כשרותן מבחינת הצורה של התקשרויות שלאחר הוצאה, כגון קיבול, היסב או קיבול לאחר העדה, נחתכות על פי דין מקום ההתקשרות הנדונה; אולם -

כללים לענין ברירת הדין

דרישות מבחינת הצורה

- (א) שטר שהוצא בחוץ לישראל אינו נפסל מחמת אז בלבד שאינו מבוטל לפי דין מקום ההוצאה;
- (ב) שטר שהוצא בחוץ לישראל והוא עשוי מבחינת הצורה לפי דין ישראל, מותר לנהוג בו, לענין אכיפת הפרעון, בין כל בני האדם שסחרוהו או אחזוהו או נעשו צדדים לו, בישראל, כבשטר כשר;
- (2) משיכתו של שטר, היסבו, קיבולו או קיבולו לאחר העדה יתפרשו לפי דין מקום ההתקשרות הנדונה, בכפוף להוראות פקודה זו; ואולם שטר משוך בישראל ובר-פרעון בישראל שהוסב בארץ אחרת, היסבו יתפרש, לגבי מי שפרעו, לפי דין ישראל;
- (3) חובותיו של האוחז לענין הצגה לקיבול או לפרעון, לענין הצורך או אי-הצורך בהעדה או בהודעת חילול או דיותן או אי-דיותן של אלו, יהיו נחתכות לפי דין מקום הפעולה או מקום החילול;
- (4) שטר משוך בחוץ לישראל אך בר-פרעון בישראל והסכום העומד לפרעון אינו נקוב במטבע ישראל, יחושב הסכום, באין תניה מפורשת בענין זה, לפי שער החליפין הקיים, במקום הפרעון וביום שחל הפרעון בשביל ממשכים בני-פרעון עם ראייה;
- (5) שטר משוך בארץ אחת ובר-פרעון בארץ אחרת, זמן פרעונו נחתך לפי דין המקום שבו הוא בר-פרעון.

72.א. שר המשפטים רשאי לקבוע בתקנות את האופן שבו יעידו שטר בישראל לענין סעיף 72, צורת ההעדה והאגרות שיש לשלם בשל כך; כן רשאי הוא לקבוע את ההליכים שיש לנקוט בהם כדי שהעדה כאמור תהיה תקפה אם ניתנה לאחר הזמן שנקבע לה.

פרק שלישי: שיקים

סימן א': שיקים משוכים על בנקאי

73. (א) שיק הוא שטר חליפין משוך על בנקאי ובר-פרעון עם דרישה; הוראות פקודה זו החלות על שטר חליפין בר-פרעון עם דרישה יחולו על שיק, חוץ מענין שיש לו הוראה אחרת להלן.
- (ב) שיק יכול שהתאריך הנקוב בו יהיה מאוחר מיום הוצאתו, אולם שיק כזה (שיק מאוחר) לא יהיה בר-פרעון ולא יהיה ניתן לקיבול, אלא מהתאריך הנקוב בו.
- 73.א. (בוטל).
74. בכפוף להוראות פקודה זו -
- (1) שיק שלא הוצג לפרעון תוך זמן סביר לאחר התאריך הנקוב בו, או לאחר הוצאתו, לפי המאוחר מביניהם, ובזמן ההצגה היה המושך או האדם שעל חשבונו משוך השטר זכאי, בינו לבין הבנקאי, לפרעון השיק והאיחור בהצגה גרם לו נזק ממשי, הריהו מופטר כדי שיעור הנזק, כלומר כדי שיעור שבו גדל נשיו מאת הבנקאי מכפי שהיה אילו נפרע השיק;
- (2) כשבאים לפסוק מהו זמן סביר יש לשים לב לטיב המסמך, למנהג הסוחרים והבנקאים ולעובדות המקרה המיוחד;
- (3) אוחז השיק שהמושך או האדם כאמור מופטרים ממנו, יהיה במקומם לנושה של הבנקאי כדי שיעור ההפטר ויהיה זכאי להיפרע ממנו את הסכום.
75. חובתו ורשותו של הבנקאי לפרוע שיק שמשך עליו לקוחו חדלות על ידי -
- (1) ביטול הוראות הפרעון;
- (2) ידיעה על מות הלקוח;
- (3) ידיעה על פשיטת רגל של הלקוח.

סימן ב': שיקים משורטטים

76. (א) היתה אחת התוספות שלהלן חוצה את פני השיק, הרי זה שרטוט והשיק משורטט בכללותו, והן:
- (1) המלה "ושותפיו" או כל קיצור ממנה, בין שני קווים חוצים מקבילים, עם המלים "לא סחיר" או בלעדיהן;
- (2) שני קווי אלכסון מקבילים בלבד, עם המלים "לא סחיר" או בלעדיהן.
- (ב) היתה תוספת שמו של בנקאי חוצה את פני השיק, עם המלים "לא סחיר" או בלעדיהן, הרי זה שרטוט והשיק הוא משורטט במיוחד ולאחריו בנקאי.
77. (א) המושך יכול לשרטט שיק בין בכללות ובין במיוחד.
- (ב) שיק שאינו משורטט, יכול האוחז לשרטטו בין בכללות, ובין במיוחד.
- (ג) שיק ששורטט בכללות, יכול האוחז לשרטטו במיוחד.
- (ד) שיק משורטט, בין בכללות ובין במיוחד, יכול האוחז להוסיף עליו את המלים "לא סחיר".
- (ה) שיק ששורטט במיוחד, יכול הבנקאי שאליו שורטט לשוב ולשרטטו במיוחד לבנקאי אחר לשם גוביינה.
- (ו) שיק שאינו משורטט או ששורטט בכללות, ונשלח לבנקאי לשם גוביינה, יכול הוא לשרטטו במיוחד אל עצמו.
78. שרטוט שהותר בפקודה זו הוא חלק מהותי של השיק, ואסור לאדם להוסיף עליו או לשנותו אלא כפי שהותר בפקודה זו, ואסור למחוקו.
79. (א) שיק ששורטט במיוחד ליותר מבנקאי אחד, למעט מורשה לגוביינה שהוא בנקאי, הבנקאי שעליו מושך השיק יסרב לפרעו.
- (ב) בנקאי שנמשך עליו שיק משורטט כאמור ואף על פי כן פרעו, או שפרע למי שאינו בנקאי שיק משורטט בכללות - או לא לבנקאי שאליו שורטט ולא למורשהו לגוביינה, שיק משורטט במיוחד - חב כלפי בעלו האמיתי של השיק בכל הפסד שסבל מחמת פרעון השיק בדרך זו; ואולם שיק שהוצג לפרעון ולא נראה בשעת הצגה שהוא משורטט, או שהיה עליו שרטוט שנמחק, או שיש בו תוספת או שינוי שפקודה זו לא התירה אותם, הבנקאי שפרע את השיק בתום לב ובלי רשלנות, לא יהיה אחראי ולא יחוב, ואין להרהר אחר פרעון זה על שום שהשיק היה משורטט, או שהשרטוט נמחק, או שיש בו תוספת או שינוי שפקודה זו לא התירה אותם, ועל שום שנפרע לשאינו בנקאי או לא לבנקאי שאליו השיק משורטט או היה משורטט, או לא למורשהו לגוביינה שהוא בנקאי, הכל לפי הענין.
80. בנקאי שנמשך עליו שיק משורטט והוא פרע אותו בתום לב ושלא ברשלנות לבנקאי, כשהוא משורטט בכללות - או לבנקאי שאליו שורטט, או למורשהו לגוביינה שהוא בנקאי, כשהשרטוט הוא במיוחד - הבנקאי שפרע את השיק, וכן המושך את השיק במקרה שהגיע לידי הנפרע, זכויותיהם ומעמדם כאילו נפרע השיק לבעלו האמיתי.
81. מי שנטל שיק משורטט שכתוב עליו "לא סחיר", אין לו ואין בכוחו ליתן זכות קנין בשיק טובה מן הזכות שהיתה לאדם שממנו נטלו.

שרטוט בכללות ובשרטוט מיוחד - מה הם

שרטוט בידי המושך או לאחר הוצאה

השרטוט - חלק מהותי של השיק

חובותיו של בנקאי לגבי שיק משורטט

הגנה על בנקאי ועל מושך בשיק משורטט

פעלו של שרטוט "לא סחיר" על האוחז

82. (א) בנקאי שקיבל לטובת לקוחו, בתום לב ובלי רשלנות, פרעונו של שיק המשורטט אליו, בכללות או במיוחד, ואין ללקוח זכות קנין בשיק או שזכות קנינו פגומה, לא יחוב הבנקאי כלפי בעלו האמיתי של השיק מחמת זו בלבד שקיבל את הפרעון האמור.
- (ב) בנקאי הוא מקבל פרעון כמשמעותו בסעיף קטן (א), אף אם זיכה את חשבון לקוחו בסכום השיק לפני קבלת הפרעון.
83. (א) הסעיפים 76 עד 82 יחולו על ממיך בנקאי כאילו היה שיק.
- (ב) "מימשך בנקאי", לענין סעיף זה, פירושו מימשך בר-פרעון עם דרישה, משוך על ידי בנק או מטעמו על עצמו, בין שפרעונו במשרדו הראשי ובין במשרד אחר שלו.

פרק רביעי: שטרי חוב

84. (א) שטר חוב הוא הבטחה ללא תנאי ערוכה בכתב מאת אדם לחברו, חתומה בידי עושה השטר, בה הוא מתחייב לפרוע לאדם פלוני או לפקודתו, או למוכ"ז, עם דרישה, או בזמן עתיד קבוע או ניתן לקביעה, סכום מסויים בכסף.
- (ב) מסמך בצורת שטר חוב שהוא בר פרעון לפקודת עושהו אינו שטר חוב כמשמעותו בסעיף זה עד שלא הוסב על ידי עושהו.
- (ג) אין שטר חוב נפסל מחמת זו בלבד שיש בו גם שעבוד של בטוחת-לואי עם הרשאה למכרה או להעבירה.
85. שטר חוב הוא לא-שלם ולא-מוגמר עד שלא נמסר לנפרע או למוכ"ז.
- הצורך במסירה
86. (א) שטר חוב יכול שיעשה בידי שניים או יותר, ויכול שיהיו חבים על פיו ביחד, או ביחד ולחוד, הכל ככתבו.
- (ב) היה כתוב בשטר "אשלם" וחתומים עליו שני בני-אדם או יותר רואים אותו כשטר חובם, ביחד ולחוד.
87. (א) שטר חוב בר-פרעון עם דרישה שהוסב, יש להציגו לפרעון תוך זמן סביר מיום ההיסב; לא הציגוהו כאמור - המסב מופטר.
- (ב) כשבאים לפסוק מהו זמן סביר, יש לשים לב לטיב המסמך, למנהג הסוחרים ולעובדות המקרה המיוחד; ולעולם שטר חוב בר-פרעון עם דרישה יש להציגו לפרעון תוך ששה חדשים לאחר תאריכו, או תוך זמן קצר יותר שהיתנוהו המסב הראשון או אחד הבאים אחריו, או תוך זמן ארוך יותר שהיתנוהו המסב הראשון ושלא יעלה על שנים-עשר חדשים.
- (ג) שטר חוב בר-פרעון עם דרישה שסיחרוהו, ונראה שמאז הוצא עבר זמן סביר כדי להציגו לפרעון, לא ישמש הדבר טעם לראות את השטר חוב כאילו עבר זמנו, כדי להפגיע את האוחז בפגמים שבזכות קנין שלא ידע עליהם.
88. (א) היה כתוב בגוף שטר החוב שהוא בר-פרעון במקום מיוחד, יש להציגו לפרעון באותו מקום כדי להחייב את עושהו; בכל מקרה אחר אין צורך בהצגה לפרעון כדי להחייב את העושה.
- (ב) יש צורך בהצגה לפרעון כדי להחייב את המסב של שטר חוב.
- (ג) היה כתוב בגוף שטר החוב שהוא בר-פרעון במקום מיוחד, יש צורך בהצגה לפרעון באותו מקום כדי להחייב מסב; היה מקום הפרעון נקוב בתזכורת בלבד, הצגה לפרעון באותו מקום מספקת כדי להחייב את המסב, אך גם הצגה לפני העושה במקום אחר, מספקת לכך, אם היא מספקת מבחינות אחרות; מקום שהאוחז בשטר חוב הוא בנק, יראו את ההצגה עשויה כראוי, אם נמסרה בדואר רשום הודעה מאת הבנק ובה דרישה לפרוע את השטר במשרד הבנק.
- הצגת שטר חוב לפרעון כדי להחייב את עושהו
- כדי להחייב את המסב (תיקון התשל"ג)

(ד) (בוטל).

89. העושה שטר חוב, הריהו, במעשהו זה -
(1) מתחייב לפרוע אותו ככתבו;
(2) מנוע מלכפור לפני אוחז כשורה בקיומו של הנפרע ובכשרו להסב בשעה שהסב.
90. (א) הוראות פקודה זו בדבר שטרי חליפין, חוץ מן ההוראות המנויות בסעיף זה, יחולו, בשינויים המחוייבים לפי הענין, על שטרי חוב, בכפוף להוראות פרק זה.
(ב) כשבאים להחיל אותן הוראות רואים את עושהו של שטר חוב כנגד הקבל בשטר חליפין, ואת המסב הראשון בשטר חוב כנגד המושך בשטר חליפין שקובל והוא בר-פרעון לפקודת המושך.
(ג) ההוראות שלהלן בדברי שטרי חליפין לא יחולו על שטרי חוב, והן ההוראות לענין -
(1) הצגה לקיבול;
(2) קיבול;
(3) (בוטלה);
(4) שטרות בסדרה.

פרק חמישי: מילואים

91. כל שנעשה, למעשה, ביושר-לב, רואים כאילו נעשה בתום-לב, כמשמעותו בפקודה זו, בין שנעשה ברשלנות ובין שלא ברשלנות. תום-לב
92. (א) מסמך או כתב הטעונים לפי פקודה זו חתימתו של אדם, אין צורך שיחתום עליהם בידו הוא אלא די להם בחתימתו שנכתבה ביד אדם אחר בהרשאתו או על פיה או בחותמו שהוטבע עליהם בידי עצמו או בהרשאתו. חתימה
- (ב) כשהמדובר הוא בחברה, באגודה שיתופית, בשותפות או באישיות משפטית אחרת, די להם למסמך או לכתב הטעונים חתימה לפי פקודה זו, שיהיו טבועים בחותמה של אותה אישיות משפטית. חותמתה של אישיות משפטית בתור חתימה
93. (א) מקום שפקודה זו קובעת זמן של פחות משלושה ימים לעשייתם של פעולה או של דבר - יום שאין בו עסקים לא יבוא במנין.
(ב) ימים שאין בהם עסקים הם, לענין פקודה זו -
(1) יום ששי, שבת ויום ראשון;
(2) כל יום שהממשלה הודיעה עליו, בצו שפורסם ברשומות, שהוא יום פגרה חוקי. הישוב הזמן
94. (בוטל). (תיקון התשל"ג)
95. (א) הוראות פקודה זו בענין שיקים משורטטים יחולו על פקודה לתשלום דיבידנד. פקודות דיבידנד ניתנות לשרטוט
- (ב) הוראות פקודה זו בענין שיקים משורטטים יחולו גם על כל תעודה שהוצאה על ידי לקוח של בנקאי ושכונתה לאפשר לאדם לקבל מאת הבנקאי, עם דרישה, פרעון הסכום הנזכר בה, ויחולו כאילו היתה אותה תעודה שיק; אולם אין לראות את האמור כאן כאילו בא לעשות אותה תעודה למסמך סחיר. הוראות החלות על תעודות אחרות

התישנותן של תובענות
(תיקון התשי"ח)

96. (א) אין להיזקק לתובענה על פי שטר חליפין או שיק או שטר חוב כנגד מי שהוא צד להם ואינו מסב, לאחר שעברו שבע שנים, וכנגד מסב - לאחר שעברו שנתיים, מן הזמן שבו נולדה לראשונה לאוחז באותה שעה עילת התובענה כנגד אותו צד; ואולם צד לשטר חליפין, לשיק או לשטר חוב, יכול לוותר על טענת ההגנה שאין להיזקק לתובענה נגדו על מסמך כאמור, משום שעברה התקופה האמורה בסעיף קטן זה, ומותר לרשום את הוויתור בין בגוף המסמך כאמור ובין בתעודה נפרדת, בין לפני תחילת התובענה ובין לאחריה, ואם נרשם הוויתור בתעודה נפרדת לא יהיה מחייב, אלא אם האדם שרשם אותו בתעודה קיבל בעדו תמורה בת-ערך.

(ב) לגבי הקבל תתחיל התקופה האמורה מחלותו של השטר, זולת אם -

(1) צריך הצגה לפרעון כדי לחייב את הקבל, כי אז תתחיל התקופה האמורה מתאריך ההצגה;

(2) קובל השטר לאחר חלותו, כי אז תתחיל התקופה האמורה מתאריך הקיבול.

(ג) לגבי המושך או מסב תתחיל התקופה האמורה מן התאריך שבו נתקבלה הודעת חילול.

א' באדר ב' התשי"ז (4 במרס 1957)

פנחס רוזן
שר המשפטים

